

ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛОКАЛЬНИХ ТОВАРНИХ РИНКІВ

Актуальність проблеми локальних ринків у тому, що за весь час дослідження ринкової економіки дуже мало уваги було приділено саме їм. Незважаючи на те, що ці ринки мають одне з вирішальних значень у доведенні товарів та послуг глобальних та національних ринків до кінцевого споживача – їх дослідження було нівельовано у вирішенні суто регіональних проблем. У той самий час на локальних ринках вирішується переважна більшість проблем, які тісно пов'язані із задоволенням повсякденних потреб людини.

Найчастіше найбільш поширене розуміння локального ринку іноді зводиться до його територіальної прив'язки до області, міста або передмістя. Цьому можна пояснити, оскільки одне з перших визначень стверджувало, що ринок – це площа, місце купівлі-продажу товарів та послуг. Пізніше, поняття ринку пояснювалося з урахуванням відносин між покупцями і продавцями, попиту й пропозиції.

Причиною формування локальних ринків є нееквівалентний обмін, під яким мають на увазі такий обмін, у ході якого один із учасників збільшує наявний у нього дохід, виражений у прирості благ одного й того ж виду. Суб'єкт, що має можливість переходити з одного локального ринку на інший, отримує ренту. Для локальних ринків властиве формування «тромбу», тобто інституційної структури, що дозволяє привласнювати основний приріст доходу посередникам між споживачем та виробником. Це призводить до інфляції та уповільнення економічного зростання].

У процесі дослідження локальних ринків доцільно звернути увагу до функції, які вони виконують в єдиній економічній системі взаємодії всіх учасників цього ринку [1].

– доведення товару шляхом надання послуг суб'єктами локального ринку до кінцевого споживача (торгівля, транспорт, дистрибуція, послуги доставки тощо).

– заповнення ринкових ніш, які не зайняті суб'єктами глобальних, національних та регіональних ринків шляхом створення власного бізнесу (прокат, ремонт, побутової техніки, надання послуг з ремонту житла, перукарні, кулінарії тощо).

– оптимізація логістичних ланцюгів ринків вищого порядку з погляду передачі суб'єктам локальних ринків малоефективних великих підприємств робіт з локалізацією окремих робіт та операцій (чорнова обробка, сервісне обслуговування товару, виготовлення дрібних партій запасних частин, доопрацювання товару, зберігання та дистрибуція тощо).

– підвищення ефективності відтворення капіталу, задіяного в ринкових процесах на глобальних та національних товарних ринках шляхом прискорення його оборотності (доставка споживачеві, поліпшення його якісних кондицій шляхом сервісного обслуговування, що знижує претензії, рекламації та збільшує попит).

– локальні ринки виконують важливу сполучну роль між суб'єктами глобальних та національних ринків та споживачами в частині вирішення проблем змінного попиту. саме суб'єкти локальних ринків, перебуваючи найближче до споживача, здатні раніше вловлювати зміну попиту, гнучко реагувати на нього та реалізовувати зворотний зв'язок із суб'єктами глобальних ринків.

На основі аналізу різних підходів до визначення локального ринку можна зробити висновок, що в даний час ще не склалася теоретична модель, яка б пояснювала процеси формування та розвитку локальних ринків.

Перелік посилань:

Серов О. О. Аналіз локальних ринків та їх проблем в умовах економічного кризису в Україні. *Економічні інновації*. 2015. Вип 60. Книга II. С. 171-180. URL. <http://dSPACE.nbuV.gov.ua/bitstream/handle/123456789/98072/19-Serov.pdf?sequence=1>.